

MITTEILUNGSBLATT

DER INDUSTRIE UND HANDELSKAMMER IN LUBLIN

HERAUSGEBER: DR. PAUL KRITZ — KOMMISSARISCHER LEITER

BIULETYN INFORMACYJNY

IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ W LUBLINIE

WYDAWCA: DR. PAUL KRITZ — KIEROWNIK KOMISARYCZNY

Zeitungsdrucksache

Die Industriestruktur im Distrikt Lublin.

Nach den Unterlagen der Industrie und Handelskammer in Lublin umfasst die Industrie des Distriktes Lublin 1557 Betriebe. Diese Zahl verteilt sich auf die einzelnen Kreise wie folgt:

Kreis Radzyń	281 Betriebe	(18,05 v. H.)
Stadtkreis Lublin	242 „	(15,54 v. H.)
Kreis Puławy	151 „	(9,70 v. H.)
Kreis Chełm	139 „	(8,93 v. H.)
Kreis Hrubieszów	131 „	(8,41 v. H.)
Kreis Janów Lub.	130 „	(8,35 v. H.)
Kreis Zamość	128 „	(8,22 v. H.)
Kreis Biela	124 „	(7,96 v. H.)
Landkreis Lublin	105 „	(6,74 v. H.)
Kreis Biłgoraj	63 „	(4,05 v. H.)
Kreis Krasnystaw	63 „	(4,05 v. H.)

Nach ihrer Belegschaftszahl verteilen sich die Industriebetriebe des Distriktes Lublin wie folgt:

Betriebe mit 1—10 Arbeiter	1291 (82,91 v. H.)
„ „ 10—50 „	180 (11,56 v. H.)
„ „ 50—100 „	39 (2,51 v. H.)
„ mehr als 100 Arbeiter	47 (3,02 v. H.)

Nach den einzelnen Industriezweigen verteilt sich die Gesamtzahl der Industriebetriebe folgendermassen:

Lebensmittelindustrie	1.047 Betriebe	(67,24 v. H.)
Industrie der Steine u. Erden, Bauwesen	154 „	(8,89 v. H.)
Holzverarbeitende u. Säge-Industrie	93 „	(5,97 v. H.)
Leder-u. Borstenindustrie	62 „	(3,98 v. H.)
Papier-u. graphische Industrie	42 „	(2,70 v. H.)
Textil- u. Bekleidungsindustrie	40 „	(2,57 v. H.)
Eisen- u. Metallindustrie	35 „	(2,25 v. H.)
Chemische Industrie	30 „	(1,93 v. H.)
Verschiedenes (Elektrizitätswerke, Bäder usw)	54 „	(3,47 v. H.)

In der Lebensmittelindustrie ist Kreis Radzyń, in der Metallindustrie - Stadtkreis Lublin. In der Holzindustrie - die Kreise: Biłgoraj, Zamość, und Janów Lubelski führend. (Stichtag 12. VIII. 41.)

Die wirtschaftliche Bedeutung des neuen Distriktes Lemberg.

Der neue Distrikt Lemberg besteht mit einigen Abweichungen aus den drei früheren Wojewodschaften Lemberg, Stanislaw und Tarnopol. Vor dem Kriege betrug die Gesamtfläche dieser drei Wojewodschaften 61.800 km². Die Bevölkerungsdichte betrug für die Wojewodschaft Lemberg 110 Einwohner auf 1 km², in Stanislaw 88 Einwohner auf 1 km², in Tarnopol 97 Einwohner auf 1 km². Auf dem Lande wohnten in der Wojewodschaft Lemberg 75,4% der Gesamtbevölkerung, in Stanislaw 80,1% und in Tarnopol 83,3%. Im Jahre 1939 waren in der Wojewodschaft Lemberg in der Landwirtschaft beschäftigt 68,6% der Bevölkerung, in der Wojewodschaft Stanislaw 74,7% und in Tarnopol 79,6%.

Die landwirtschaftlich genutzten Flächen und Wiesen betragen in der Wojewodschaft Lemberg 69,8% der Bodenfläche, in Stanislaw 69,3% und in Tarnopol 59,7%.

Mit Wald waren bedeckt in der Wojewodschaft Lemberg 23% der Bodenfläche, in Stanislaw 16,4% und in Tarnopol 24,3%. Die Wojewodschaft Lemberg wies im Jahre 1938 18.492, Stanislaw 6.725 und Tarnopol 5.016, insgesamt 25.233 gewerbliche Betriebe auf. Handelsunternehmern fanden sich in gleichen Zeitraum in der Wojewodschaft Lemberg 41.351, in Stanislaw 18.017 und in Tarnopol 18.595, insgesamt 77.963. Im Jahre 1937 wurden in der Wojewodschaft Lemberg 23.009,

Struktur der Industrie im Distrikt Lubelskim.

Według danych Izby Przemysłowo-Handlowej w Lublinie w Okręgu Lubelskim znajduje się 1.557 przedsiębiorstw przemysłowych. Na poszczególne powiaty przypada:

Powiat Radzyń	281 przedsiębiorstw	(18,05%)
Powiat Miejski Lublin	242 „	(15,54%)
Powiat Puławy	151 „	(9,70%)
Powiat Chełm	139 „	(8,93%)
Powiat Hrubieszów	131 „	(8,41%)
Powiat Janów Lubelski	130 „	(8,35%)
Powiat Zamość	128 „	(8,22%)
Powiat Biela	124 „	(7,96%)
Powiat Więjski Lublin	105 „	(6,74%)
Powiat Biłgoraj	63 „	(4,05%)
Powiat Krasnystaw	63 „	(4,05%)

Podział przedsiębiorstw przemysłowych Dystryktu Lubelskiego według liczby zatrudnionych robotników przedstawia się następująco:

Przedsiębiorstwa zatrudniające 1-10 robotników	1291 (82,91%)
„ „ 10-50 „	180 (11,56%)
„ „ 50-100 „	39 (2,51%)
„ „ powyżej 100 „	47 (3,02%)

Podział przedsiębiorstw przemysłowych według poszczególnych branż przedstawia się następująco:

Przemysł artykułów spożywczych	1.037 przedsiębiorstw	(67,24%)
Przemysł dla kamieni i ziem i budownictwo	154 „	(9,89%)
Przemysł przeróbki drzewa i tartaczny	93 „	(5,97%)
Przemysł skórny i obróbka szczerzyny	62 „	(3,98%)
Przemysł papierniczy i graficzny	42 „	(2,70%)
Przemysł włókienniczy i odzieżowy	40 „	(2,57%)
Przemysł żelazny i metalowy	35 „	(2,25%)
Przemysł chemiczny	30 „	(1,93%)
Różne (zakłady elektryczne, kąpiela itd.)	54 „	(3,47%)

W przemyśle spożywczym produkuje powiat: Radzyń, w metalowym: powiat miejski lubelski, w drzewnym powiaty: Biłgoraj, Zamość i Janów Lubelski. (Dane dotyczą dnia 12. sierpnia 1941.)

Znaczenie gospodarcze nowego Okręgu Lwów.

Nowy Okręg Lwów składa się (z małymi odchyleniami) z 3 byłych Województw: Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego. Powierzchnia tych 3 Województw obejmowała przed wojną 61.800 km². Gęstość zaludnienia Województwa Lwowskiego wynosiła 110 mieszkańców na 1 km², Stanisławowskiego 88 mieszkańców na 1 km², Tarnopolskiego zaś 91 mieszkańców na 1 km². W okręgu wiejskim Województwa Lwowskiego mieszkało 95,4% całej ludności, w Stanisławowskim 80,1%, w Tarnopolskim 83,3%. W r. 1939 było w Województwie Lwowskim zatrudnionych w rolnictwie 68,6% ludności, w Stanisławowskim 74,7% i w Tarnopolskim 79,6%. Powierzchnie uprawne i łąki stanowiły w Województwie Lwowskim 69,8%, Stanisławowskim 69,3% i Tarnopolskim 59,7% ogólnej powierzchni. Lasy stanowiły w Województwie Lwowskim 23%, Stanisławowskim 16,4% i Tarnopolskim 24,3% ogólnej powierzchni. Województwo Lwowskie posiadało w r. 1938: 13.492, Stanisławowskie: 6.725 i Tarnopolskie: 5.016, łącznie 25.233 przedsiębiorstw przemysłowych. W tym samym okresie było w Województwie Lwowskim 41.351, Stanisławowskim 18.017 i Tarnopolskim 18.595, łącznie 77.963 przedsiębiorstw handlowych. W r. 1937 Województwo Lwowskie liczyło 23.009, Stanisławowskie 11.285

in Starosław 11.285 und in Tarnopol 9.325, insgesamt 43.619 Handwerksbetriebe gezählt.

Die Fläche des neuen Distrikts Lemberg besteht ausserhalb des Gebirgsgebiets der Karpathen grösstenteils aus fruchtbarer und gutbewirtschafteter Erde. Die wichtigsten landwirtschaftlichen Erzeugnisse sind:

Weizen, Gerste, Hafer, Kartoffeln, Rüben und Hanf.

An natürlichen Bodenschätzen weist der Distrikt Lemberg Erdöl (Drohobycz, Boryslaw), Erdgas, Kalisalz (Kalusz) u. Braunkohle auf. Demzufolge hat sich im Distrikt Lemberg die Erdölindustrie und die chemische Industrie besonders gut entwickelt. In 552 Bohrschächten wurden 501.300 t. Erdöl gewonnen. Erdgas wurde im Jahre 1937 377.000.000 kbm gewonnen. Von dem gewonnenen Erdöl wurden im Jahre 1937 90.525 t Benzol, 144.399 t Petroleum, 37.992 t Schmieröl und ca. 183.000 t andere Nebenprodukte hergestellt. Der Distrikt Lemberg ist verhältnismässig stark bewaldet und verfügt daher über eine gutentwickelte Holzverarbeitende Industrie. Vor dem Kriege gab es 546 Betriebe der Holzverarbeitenden Industrie, darunter 433 Sägewerke. An Betrieben der Lebensmittelindustrie sind zu verzeichnen:

- 333 Brennereien
- 3 Spiritusreinigungsanstalten
- 3 Hefefabriken
- 7 Likörfabriken
- 22 Brauereien
- 3 Zuckerfabriken u. a. m.

Die Industrie der Steine und Erden wurde vor dem Kriege durch 6 Glashütten, 3 Spezialglasfabriken, 4 Kachelabriken, 3 Steingut- und Fayencefabriken, 33 Kalkproduktionsstätten, 111 Steinbrüche und 309 Ziegeleien vertreten. An Eisenerzen und Kohle ist der Distrikt Lemberg arm. Die Eisen- und metallverarbeitende Industrie hat daher keine besondere Bedeutung erlangt. Es fanden sich vor dem Kriege 26 Eisengiessereien, 12 Maschinenbauanstalten, 110 Reparaturwerkstätten und 7 Wagenfabriken.

Die Textilindustrie war lediglich durch die Herstellung von Kilimteppichen in der Stadt Buczacz vertreten. Die Lederindustrie wies 11 Gerbereien und 70 kleinere lederverarbeitende Betriebe auf.

Handel.

Schaufenstergestaltung.

Der Krieg und die damit verbundenen zeitweisen Mangelerscheinungen einzelner Waren stellt den Einzelhandelskaufmann vor besondere Aufgaben bei der Gestaltung seiner Schaufenster. Gleichwohl darf im Krieg auch die Gestaltung der Schaufenster nicht vernachlässigt werden und jedem Kaufman, der ein Schaufenster zu dekorieren hat, ist damit die Aufgabe gestellt, nicht nur seinen eigenen Ruf, sondern auch den seiner Berufsgemeinschaft zu wahren. Das Schaufenster soll für die Käuferschaft die Rolle des wirtschaftlichen Wegweisers spielen. Der Kaufman hat daher mit seiner Schaufenstergestaltung einen wesentlichen Beitrag zur Verbrauchlenkung zu liefern, indem er durch geschickte Hinweise und Warenanordnung den Verbrauch der Bevölkerung auf diejenigen Waren lenkt, die im gegenwärtigen Zeitpunkt besonders zum Absatz gelangen sollen. Er soll sich davor hüten, durch Lockausstellungen den Anschein zu erwecken, als verfüge er über stark gefragte Waren, während sie nur in einer oder wenigen Gattungen im Schaufenster vorhanden sind. Auch mit wenigen Waren kann ein Schaufenster eindrucksvoll gestaltet werden und insbesondere auch für spätere Zeiten den Inhaber des Geschäftes als einen fortschrittlichen und leistungsfähigen Kaufmann kennzeichnen. Mit Waren überfüllte Schaufenster sind unschön und gehören einer Geschmacksrichtung vergangener Zeiten an. Zur Schaufensterdekoration genügt auch, insbesondere in Zeiten einer gewissen Warenverknappung, die Herausstellung einiger weniger Warenstücke, die den Charakter des betriebenen Handels kennzeichnen. Die Anbringung von Schildern, dass es sich bei den ausgestellten Waren um Ausstellungsstücke oder unverkäufliche Stücke handle, ist unerwünscht. Vielmehr kann der Ladeninhaber ohne weiteres die Herausnahme besonderer Ausstellungsstücke, die den Gesamteindruck der Dekoration zerstören würde, bis zur Neugestaltung des Schaufensters ablehnen. Sehr zu warnen ist davor, die Schaufenstergestaltung allzusehr durch Atrappen und Schaupackungen zu belasten. Diese Atrappen und Schaupackungen können nur dann Beifall finden, wenn die entsprechende Ware auch im Laden zu haben ist. Der Kaufmann sollte stets bedenken, dass der Kunde ihm zwar heute

i Tarnopolskie 9.325, łącznie: 43.619 przedsiębiorstw rzemieślniczych.

Powiatczchnia nowego Okręgu Lwowskiego składa się, za wyjątkiem okolic podgórskich (Karpat, w przeważnej części z żywności i należycie obrabianego gruntu. Najważniejszymi płodami rolnymi są:

pszenica, jęczmień, owies, kartofle, buraki cukrowe i kornie.

Do bogactw naturalnych w Okręgu Lwowskim należą: nafta (Drohobycz i Boryslaw), gaz ziemny i sól potasowa (Kalusz) oraz węgiel brunatny. W związku z tym przemysł naftowy i chemiczny w Okręgu Lwowskim rozwinął się bardzo dobrze. W 552 szybach wydobyto 501.300 t. olejów mineralnych. W r. 1937 wyprodukowano 377.000.000 m³ gazu ziemnego. Z wydobytej ropy w r. 1937 wyprodukowano 90.525 t. benzyny, 144.399 t. nafty, 37.992 t. smarów i około 183.000 t. innych produktów ubocznych.

Ponieważ Okręg Lwowski jest stosunkowo gęsto zaludniony, przeto posiada dobrze rozwinięty przemysł obróbki drzewa. Przed wojną istniało 564 przedsiębiorstw dla przeróbki drzewa, wśród nich 433 tartaki. Przemysł wytwarzający artykuły spożywcze obejmuje:

- 333 gorzelnie,
- 3 destylarnie spirytusu,
- 3 fabryki drożdży,
- 22 browary,
- 7 fabryk likierów,
- 3 cukrownie i t.

Przemysł dla kamieni i ziem obejmował przed wojną: 6 hut szkła, 3 specjalne fabryki szkła, 4 fabryki kafli, 3 fabryki fajansu, 33 wapniarnie, 111 kamieniołomów i 309 cegielni. Okręg Lwowski jest ubogi w rudę żelazną i węgiel. W związku z tym przemysł obróbki żelaza i metali nie osiągnął poważniejszego znaczenia. Przed wojną istniało 26 odlewni żelaza, 12 zakładów budowy maszyn, 110 warsztatów naprawy maszyn i 7 fabryk pojazdów.

Przemysł włókienniczy obejmował tylko wyrób kilimów w mieście Buczaczu, a przemysł skórnny 11 garbarni i 70 mniejszych przedsiębiorstw dla przeróbki skóry.

Handel.

Dekoracja okna wystawowego.

Wojna a wraz z nią brak różnych towarów stawia detalicie przy dekoracji okna wystawowego specjalne zadania. Należy jednak pamiętać o tym, że nawet i podczas wojny nie wolno zaniedbywać dekoracji okna wystawowego. Każdy kupiec, dekorując swoje okno wystawowe, ma zadanie nie tylko dbać o swoją własną opinię, lecz także o opinię całego kupiectwa. Okno wystawowe ma dla klienta odegrać rolę gospodarczego drogowskazu. Ma tedy kupiec wziąć udział w informowaniu odbiorcy o sprawach zakupu. Przez odpowiednie skierowanie uwagi odbiorcy na dane towary, które w danym czasie mają być zakupione, ułatwia się sprawy zakupu. Kupiec nie powinien stwarzać pozorów, jakoby posiadał towar, na który istnieje poważny popyt. Okno wystawowe można dobrze udekorować także i niewielką ilością towarów. Umiejętność operowania niewielką ilością towarów przy dekoracji okna wystawowego świadczy o pomysłowości i zdolnościach kupca. Wystawy przeładowane towarami są nieestetyczne i przestarzałe. W okresie braku towarów wystawczy umieszczanie na wystawie tych towarów, które mają wskazywać na charakter prowadzonego handlu. Nie jest wskazane umieszczanie w oknie wystawowym wymieszek z uwagą, że dany towar nie jest na sprzedaż. Właściciel sklepu może jednakże odmówić sprzedaży takiego towaru, który ma specjalne znaczenie dekoracyjne w oknie wystawowym i musi znajdować się na wystawie aż do zmiany dekoracji. Przestrzega się przed nadużywaniem atrapów. Atrapy wntczas tylko spełniają swoje zadanie, jeżeli towar, który imitują, znajduje się naprawdę w sklepie. Kupiec powinien pamiętać o tym, że klient nie będzie czuł żalu co do niego, jeżeli czasem nie otrzyma jakiegos towaru. Inaczej będzie, jeżeli znajdzie się jakiś towar na wystawie,

nicht nachträgt, wenn er eine Ware einmal nicht erhalten kann, wohl aber, wenn ihm das Schaufenster etwas vor- spiegelt, was nicht der Wirklichkeit entspricht. Es kommt heutzutage auch nicht darauf an, Prachtdelkorationen auf- zubauen, die Geld und vor allen Dingen wertvolles Material beanspruchen. Die geschicktesten und überzeugendsten Deko- rationen kommen immer mit verhältnismässig einfachen und geringen Mitteln zustande. Das Wesentliche ist nicht der Umfang des gebrauchten Materials sondern die Art ihrer besten Verwendung. Die Aufgabe des Einzelhändlers, den Verbraucher zu beraten und über die besten Einkaufsmög- lichkeiten aufzuklären, gibt ebenfalls Anregungen für die Gestaltung der Schaufenster. Es genügt nicht, neue, bisher unbekannte Waren nur mit dem Hinweis auszustellen, dass sie neu sind, sondern es ist unbedingt notwendig, gleichzei- tig darzustellen, wozu sie bestimmt und wie sie zu verwen- den sind.

Wer mit der Zeit geht, wer Phantasie hat und die Be- deutung des Schaufensters für die Werbung des Einzelhan- dels richtig einschätzt, wird immer Wege finden, auch in Kriegszeiten das Schaufenster so zu gestalten, dass es das Gesicht des Geschäfts ist und dem Verbraucher den Weg zu guter Ware und Bedienung weist. Die Industrie- und Han- delskammer steht jedem Kaufmann des Distrikts mit sach- kundiger Beratung gern zur Verfügung, wenn er in Einzel- fragen der zulässigen Werbung und der Gestaltung seines Schaufensters in Zweifel gerät.

Landenzeitregelung für den Stadtkreis Lublin

A N O R D N U N G

Der Polizeidirektor von Lublin hat in Abänderung der im „Nowy Głos Lubelski“ vom 29. 4. 41. veröffentlichten Anordnung des Herrn Stadthauptmanns von Lublin, die Geschäftszeiten für den Einzelhandel wie folgt festgesetzt:

	in der Zeit vom 1.4 — 30.9	in der Zeit vo 1.10 — 31.3
a. An Wochentagen:		
Lebensmittelgeschäfte andere Einzelhan- delsgeschäfte einschl. Friseure	7-14 u. 16-19 Uhr	7.30-14 u. 16-19
Gaststätten Konditoreien, Kaf- fees, Teestuben	8-14 u. 16-19 Uhr	8.30-14 u. 16-19
Kioske	8-22 Uhr	8-22 Uhr
	8-21 Uhr	8-21 Uhr
	8-19 Uhr	8-19 Uhr
b. An Tagen vor Sonn- u. Feiertagen		
Lebensmittelgeschäfte	7-19 Uhr	7.30 - 19 Uhr
Friseure	7-21 Uhr	7.30 - 21 Uhr
c. An Sonn- und Feier- tagen		
Blumengeschäfte	10-12 Uhr	10-12 Uhr
Molkereiverkaufs- stellen	2 - 3 Stunden nach Bedarf	
Gaststätten, Kondi- toreien, Teestuben	wie an Wochentagen	
d. Läden, in denen ausschliesslich erfrischende Getränke und Bonbons verkauft werden, sowie Eisdielen	8 - 21 Uhr	
2. In den deutschen Geschäften darf in der Zeit von 12-14 Uhr nur an Deutsche verkauft werden.		
3. Jüdische Geschäfte haben grundsätzlich um 18 Uhr La- denschluss.		
4. Ausserhalb dieser festgesetzten Zeiten darf ein Geschäfts- betrieb nicht stattfinden.		
5. Auf die für das jeweilige Geschäft unter Ziff. 1. festge- setzten Geschäftszeiten ist an von aussen deutlich sicht- barer Stelle durch ein Schild hinzuweisen.		
6. Ausnahmegenehmigungen werden auf Antrag vom Po- lizeidirektor (Stadthauptmannschaft) nur in besonders gelagerten Fällen erteilt.		
7. Wer die Bestimmungen in Ziff. 1 bis 4 dieser Anordnung nicht innehält, wird mit Geldstrafe oder Haft bestraft.		
8. Diese Anordnung tritt am Tage nach der Veröffentlichung in Kraft.		

Der Polizeidirektor
gez. Höffman

a nie będzie go można kupić. Nie idzie także w dzisiejszych czasach o jakąś wspaniałą dekorację okna wystawowego, która wymaga poważnych wydatków i użycia drogich ma- teriałów dekoracyjnych. Najbardziej proste i najciekawsze mo- tywy dekoracyjne powstają zawsze przy użyciu stosunkowo skromnych środków. Nie są istotne rozmiary użytego do dekoracji materiału, ale sposób jego zastosowania. Zadanie detalisty, który ma odbiorcy doradzać w sprawach zakupu, może być spełniane przez odpowiednie kształtowanie deko- racji okna wystawowego. Gdy się wystawia nowe i nie- znane towary, nie wystarcza wyjaśnienie, że są nowe, za- chodzi bowiem konieczność poinformowania odbiorcy, jakie jest przeznaczenie danego towaru i jak ma być użyty.

Kto postępuje z czasem, kto posiada wyobraźnię i ro- zumie znaczenie reklamowe okna wystawowego, ten zawsze znajdzie choćby w czasach wojennych drogę i sposób do tak-iego dekorowania okna wystawowego, aby odbiorca mógł otrzymać obcy towar i aby dobrze był obsłużony.

Izba Przemysłowo-Handlowa chętnie służy każdemu kupcowi Okręgu fachowymi radami i rozstrzyga nasuwają- ce się wątpliwości.

Czas otwarcia detalicznych przedsiębiorstw handlowych.

R O Z P O R Z A D Z E N I E

Zmieniając rozporządzenie Starosty Miejskiego, ogłoszone w Nowym Głosie Lubelskim z dnia 29. kwietnia 1941, ustalił Dyrektor Policji w Lublinie z dniem 14. 8. 41 następujące godziny otwarcie sklepów dla handlu detalicznego:

	w czasie od 1. 4.—30.9.	w czasie od 1.10—31.3.
1.		
a) W dni powszednie		
Sklepy spożywcze	godz. 7-14 i 16-19	7.30-14 i 16-19
inne sklepy deta- liczne	„ 8-14 i 16-19	8.30-14 i 16-19
restauracje	„ 8 - 22	8 - 22
cukiernie, kawiar- nie, herbaciarnie	„ 8 - 21	8 - 21
kioski	„ 8 - 19	8 - 19
b) W dni poprzedzające niedziele i święta		
sklepy spożywcze	„ 7 - 19	7.30 - 19
zakłady fryzjerskie	„ 7 - 21	7.30 - 21
c) W niedziele i święta		
kwaciarnie	„ 10 - 12	10 - 12
punkty sprzedaży mleka	„ 2 - 3 godz stosownie do zapotrzebowania	
restauracje, cukiernie, herbaciarnie	„ jak w dni powszednie	
d) sklepy, w których sprzedawane są wyłącznie napoje chłó- dzące i cukierki, oraz lody	„ 8 - 21	8.30 - 21
2. W sklepach niemieckich między godz. 12 - 14 dozwolona jest sprzedaż tylko dla Niemców.		
3. Sklepy żydowskie mogą być otwarte tylko do godz. 18.		
4. Poza powyższymi ustalonymi godzinami sprzedaż jest niedo- zwolona.		
5. Sklepy i przedsiębiorstwa wymienione pod 1) winny mieć podane na tabliczce w miejscu widocznym godziny zam- knięcia.		
6. Zezwolenia wyjątkowe będą udzielane w wypadkach spe- cjalnych na podstawie podania do Dyrektora Policji (Sta- rostwo miejskie).		
7. Kto nie zastępuje się do przepisów pkt. 1 do 4 tego rozpo- rządzenia będzie ukarany grzywną, lub w więzieniu.		
8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogło- szenia.		

Preisbildung.

Angemessene Handelsspanne allein genügt nicht.

Immer wieder muss festgestellt werden, dass im Handel Waren, angeboten werden, deren Preis als weit überhöht und dem wirtschaftlichen Werte nicht entsprechend angesehen werden muss. Die Nachprüfung führt in vielen Fällen dazu, dass zwar der Händler die ihm nach den gesetzlichen Vorschriften zugebilligte Handelsspanne eingehalten hat, jedoch die Ware auf Grund dieser oder jener Mangelerscheinungen zu Preisen eingekauft hat, die wirtschaftlich nicht vertretbar sind. Wir machen darauf aufmerksam, dass es nicht allein genügt, die Richtigkeit und Angemessenheit der eigenen Handelsspanne zu überprüfen, sondern dass von jedem gewissenhaften und ehrbaren Kaufmann erwartet werden muss, dass er nur solche Waren einkauft, die es ihm ermöglichen, unter Hinzurechnung seiner gesetzlichen Handelsspanne die Ware zu einem wirtschaftlich angemessenen und vertretbaren Preis zu verkaufen. Keinesfalls kann eine Mangelerscheinung dazu dienen, ein Angebot zu erhöhtem Preis zu rechtfertigen. Wird einem Kaufman eine Ware zu einem Preis angeboten, bei dem er feststellen muss, dass nach Hinzurechnung der angemessenen Handelsspanne der Preis in einem auffallenden Missverhältnis zur gebotenen Gegenleistung steht, so muss er entweder auf den Ankauf dieser Waren verzichten, oder mit Hilfe der Preisüberwachungsbehörden seinen Lieferanten veranlassen, die Ware zu einem angemessenen Preis abzugeben. Die Preisbehörden stehen jedem Kaufman hierbei mit Rat und Tat zur Seite; jeder Kaufman kann sich auch mit der Bitte um geeignete Vermittlung an die Industrie- und Handelskammer wenden. Also nochmals: überhöhte Einkaufspreise rechtfertigen auch bei Einhaltung der gesetzlichen Handelsspanne nicht den Verkauf einer Ware zu Preisen, die wirtschaftlich nicht zu rechtfertigen sind bzw. nicht im Einklang mit den gesetzlichen Preisvorschriften stehen.

Arbeit.

Krankschreiben von Arbeitern.

Es hat sich herausgestellt, dass Arbeiter sich häufig krank melden, ohne ernstlich erkrankt zu sein. Der Amtsarzt beim Stadthauptmann Lublin hat daher angeordnet, dass für die polnischen Mitglieder der Sozialversicherung Arbeitsunfähigkeitsbescheinigungen nur vom zuständigen Arzt der Sozialversicherung ausgestellt werden dürfen. Der Amtsarzt hat gleichzeitig die Sozialversicherungsstellen beauftragt, die Bescheinigungen über die Arbeitsunfähigkeit durch den Vertrauensarzt scharf zu überprüfen. Zur Unterstützung dieser Maßnahmen ist es unbedingt erforderlich, dass Arbeitgeber jedes Attest eines Privatarztes über Arbeitsunfähigkeit ablehnen und auf einer Bestätigung des Vertrauensarztes der Sozialversicherung bestehen.

Verschiedenes.

Beitritt der Ostbahn zum Verein mitteleuropäischer Eisenbahnverwaltungen

Die Generaldirektion der Ostbahn in Krakau ist am 1. 7. d. J. als ordentliches Mitglied in den Verein mitteleuropäischer Eisenbahnverwaltungen aufgenommen worden.

Mass- und Eichwesen

Durch eine Verordnung vom 15. 6. 41. ist die Neuordnung des Eichwesens im Generalgouvernement in Angriff genommen worden. Es werden zwei Aufsichtsbezirke errichtet, ein südwestlicher Bezirk für die Distrikte Krakau und Radom und ein nordwestlicher Bezirk für die Distrikte Warschau und Lublin mit dem Sitz der Eichdirektion in Warschau. Zu beachten ist, dass im Reich amtlich zugelassene geeichte Messgeräte nicht ohne weiteres auch für das Generalgouvernement Gültigkeit haben. Die Gültigkeitsdauer des Eichstempels beträgt in den meisten Fällen zwei Jahre. Die Eichpflicht ist gesetzlich und steht unter erheblichen Strafandrohungen. Zur Erleichterung der Nacheichung werden eigens hierfür eingerichtete Durchreisämter mit einer Spezialausrüstung das Generalgouvernement betreiben und in Zusammenarbeit mit den ansässigen Behörden in den Ortschaften Eichtage abhalten.

Kształtowanie cen.

Wyznaczona rozpiętość cen nie jest wystarczająca.

Stwierdza się ustawicznie, że pojawiają się w handlu towary, których ceny są wygórowane i które należy uważać za nieodpowiadające danym wartościom gospodarczym. Po zbadaniu taryfy zostało ujawnione, że kupiec zwykle trzyma się rozpiętości cen określonych przepisami. Zdarza się jednakże często, że z powodu trudności w zakupie kupiec zakupuje towary po cenach, które gospodarczo nie są usprawiedliwione. Zwracamy więc uwagę na to, że nie wystarcza badanie własnej rozpiętości cen z punktu widzenia przepisów, ale że należy oczekiwać od sumiennego i uczciwego kupca, że zakupi tylko takie towary, które będzie mógł przy zastosowaniu przepisowej rozpiętości cen sprzedać po cenie zrówno skalkulowanej. Objawy braku towarów w żadnym wypadku nie mogą usprawiedliwić ofert z cenami wygórowanymi. Jeśli więc ktoś zakupuje kupcowi towar, który przy zastosowaniu przepisowej rozpiętości cen nie będzie mógł być sprzedany na podstawie zdrowej kalkulacji i cena wypadnie rażąco wysoka, to musi kupiec albo zrezygnować z zakupu tego towaru, albo też przy pomocy urzędów kontroli cen nakłonić dostawcę do zastosowania ceny przepisanej. Urzędy kontroli cen zapewniają kupcowi ze swojej strony pomoc radą i czynem. Każdy kupiec może także zwrócić się do Izby Przemysłowo-Handlowej o pośredniczenie w zakupach. Podkreśla się raz jeszcze: wygórowane ceny zakupu nie usprawiedliwiają sprzedaży towaru po cenach, które pod względem gospodarczym nawet przy zastosowaniu urzędowej rozpiętości są niewłaściwe, lub też nie są zgodne z przewidzianymi przepisami dot. cen.

Praca.

Zgłoszenia chorobowe robotników.

Zostało stwierdzone, iż niektórzy robotnicy często zgłaszają chorobę, mimo, że nie są poważnie chorzy. Lekarz urzędowy przy Starostwie Miejskim w Lublinie zarządził tedy, że zaświadczenia o niezdolności do pracy dla polskich członków Ubezpieczalni mogą być tylko wystawiane przez właściwego lekarza Ubezpieczalni. Równocześnie polecił lekarz urzędowy Ubezpieczalni przeprowadzanie dokładnych badań zaświadczeń o niezdolności do pracy. Zaświadczenia te będzie kontrolował lekarz powiernik. Dla przeprowadzenia tego rozporządzenia jest konieczne, ażeby pracodawcy nie uznawali zaświadczeń o niezdolności do pracy wydanych przez lekarzy grywałnych i ażeby wszelkie zaświadczenia były potwierdzane przez lekarza-powiernika Ubezpieczalni.

Różne.

Przyłączenie kolei Wschodniej do Związku Kolejnictwa Środkowo - Europejskiego

Generalna Dyrekcja Kolei Wschodniej w Krakowie została przyjęta jako członek zwyczajny do Związku Kolejnictwa Środkowo-Europejskiego.

Sprawy miar i legalizacji

Rozporządzenie z dnia 15. VI. 1941 dotyczy spraw legalizacji miar w Generalnej Gubernii. Zostają utworzone dwa okręgi kontrolne: południowo-zachodni dla okręgów krakowskiego i radomskiego i północno-zachodni dla warszawskiego i lubelskiego z siedzibą Dyrekcji w Warszawie.

Należy pamiętać, że sprzęt mierniczy, zalegalizowany urzędowo w Rzeszy, nie ma ważności w Generalnej Gubernii. Okres ważności stempla legalizacyjnego wynosi zwykle 2 lata. Obowiązek legalizacji jest przewidziany przez prawo i określony przepisami, przewidującymi w razie utybień poważne kary. Dla ułatwienia legalizacji w późniejszych terminach będą czynne na terenie Generalnej Gubernii obywatelskie urzędy, przenoszące się z miejsca na miejsce, zaopatrzone w specjalny sprzęt — celem nawiązania współpracy z lokalnymi władzami. Urzędy te będą wyznaczały specjalne dni legalizacyjne.